

olse rohe siue juurde, ja tahtis oma irmska kättega
ja kuninga tüttart uksada ximmi wõtma, pois wis-
kus jälle muna tema ette ja ütles: „Kui sina
sina wana konozas seda muna poleks ei sa,
suis ei sa sina kuninga tüttart, ega peafega ise
elufall minu käest.“ Wana wee waim nõiis ja
nõiis aga ei jäänud murest lazi. Pois ütles: „
Koonud ja xas, murene ta muha? Silma pita
lungusta xerree ja xasfi ammaoste ja küünde
al, pois wõhtis läbi förmuse ja müttas teda
kaugele üle mere siigawa auru, ja üks wäga
fuur riwi tema aia peale, et tul mingi siigu-
se wäe läbi enam elule wõimalin tousta ei ole.“

Üks xindral oli seda xodant kuninga tühte
te xasfa entud xes teda sina palxa pidi wiima,
se aga ei julgenud xutkuse pärast siuguqi forma
xiwi ligi minna, waid läks kaugele ühe xerge
xoha peale kust ta selgeste wõis näha mis jän-
dis. Kui kuninga tüttar xodu uksas minema,
kõutpus ta oma peastjat ühes, et seul tema

ija käest selle hea teu eest fuurt palxa saand,
pois ei lüinud temal mitte ühes, siist ta taht-
nud miexi palxa, waid ta tahtis reisida.

Kui pois xasfa ei teinud läks kuninga tü-
tar üxsi xodu peole minema, kui ta jor müt-
sa siise sui, seul astus se xindral, xes teda fia
oli faatnud kummole te peale ette ja ütles: „Wa-
nu ja teuta malle seda, et sa isale ütles, et mina
sinu selle wee waimu käest puustsin ja temale et-
sa tegin, kui seda et lüta, siis sinu wõri aetab
minu mäge läbi siin ma peal, sa jor tead üks-
ki siid ei tea taga ofida.“ Oma elu peafemise
pöast teutas tüttar seda wandega. Kuad l’õxpi
niid xohexeste kuninga juurde, tüttar rõõwis
isale, et se xindral teda peastnud ja wee waimu-
le oftu peale tõmud. Kui kuningas seda xauulis
lubas ta hea teo eest oma tütre temale nae-
feks ja omfadiis teda oma riigi püriks.“

Teda ei tehtnud kuninga tüttar ofi oftu mitte
xauulda, siist tema doks hea maleda sellele münd